

Og statsministeren – jo, han holder lange taler uden overraskelser. Det skal gå nænsomt for sig, hedder det, i hvert fald over for gammeldanskerne. Til gengæld skal der strammes over for nydanskerne, og der må ikke tales om ting, der kan genere vælgerne i øvrigt. Det finder vi er næsten sørgeligt.

Det står klingende klart ifølge Velfærdskommissionen, at Danmark har et finansieringsproblem i forhold til fremtidens velfærd. Der er ifølge Velfærdskommissionen tre mulige scenarier, hvis dansk økonomi skal være holdbar på lang sigt:

Enten massive skattestigninger på helt op til 9 pct. i bundskatten, hvilket vil ramme alle lige fra kontanthjælpsmodtageren til bankdirektøren. Ellers skal der foretages massive besparelser i den offentlige sektor, svarende til hele sundhedsvæsenet eller to gange udgifterne til folkeskolen. Og endelig er der så en tredje vej, nemlig at skabe flere arbejdspladser ved at øge arbejdsudbuddet.

Det Radikale Venstre ønsker at gå den tredje vej, nemlig at øge arbejdsudbuddet, skabe flere arbejdspladser. Spørgsmålet er så: Hvordan gør man det?

Kl. 14.05

Det Radikale Venstre vil bryde det perspektivløse skattestop og sænke skatten på arbejdsindkomst. Tænk engang, hvis vi afskaffer skattestoppet, kan der skaffes op mod 50.000 ekstra arbejdspladser. For os er der ingen tvivl: flere arbejdspladser, væk med skattestoppet. Vi har brugt meget energi i debatten i dag i øvrigt på at diskutere, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Vi stiller os selv det spørgsmål, hvorfor i alverden man ikke også skulle bruge skattepolitikken som et aktivt redskab til at skabe flere arbejdspladser. Vi vil afskaffe efterlønnen, det kan løse op mod halvdelen af det samlede holdbarhedsproblem i dansk økonomi. Vi finder, at det ikke kan være en statslig opgave at finansiere, at folk trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet, hvis de i øvrigt har deres arbejdsevne i fuld behold.

Vi mener også, at der er god grund til at kigge på forslagene fra Velfærdskommissionen omkring særregler på arbejdsmarkedet. Men regeringen byder ikke ind. Vi står i den helt unikke situation, at regeringen ikke mener noget. Nu har vi ellers ventet i årevis på, at regeringen ville mene noget. Jeg har næsten ikke tal på det antal gange, hvor vi har stået i salen her og Venstres

ordfører har sagt, at man ville afvente Velfærdskommissionen, inden man mente noget.

Efter grundigt forarbejde barslede Kommissionen så i onsdags. Hvad gjorde regeringen? Skyndte sig at skyde forslagene ned med undtagelse af de få temaer, som det lige måtte passe i regeringens kram at få diskuteret. Det er et helt fantastisk forløb. Først nedsætter man en kommission, mens kommissionen arbejder, vil man ikke udtale sig om velfærd, og når kommissionen så endelig kommer med sin rapport, vil man ikke diskutere fremtidens skattepolitik.

Det er altså fantastisk. Jeg tror, det må være den første regering med deltagelse af Venstre og Konservative, der ikke vil diskutere skat. En borgerlig regering, der ikke vil diskutere skat. Vi lader den lige stå et øjeblik: En borgerlig regering, der ikke vil diskutere skat.

Ja, man kunne næsten udskrive en konkurrence. Ting, regeringen ikke vil tale om: skat, Irak, velfærdsreformer, ja, i det hele taget fremtiden. Strudsepolitik kunne passende bruges om den her regerings holdning til så vigtige emner. Er det tilfældigt? Bestemt ikke. Det indgår formentlig i statsministerens drejebog, at den slags taler man ikke om. Hvis succeskriteriet er genvalg på kort sigt, ja, så må fremtidige generationer betale, for det er dem, der kommer til at hænge på regningen.

Det gamle ordsprog »Udskyd ikke til i morgen, hvad du kan udrette i dag« er blevet til »Vi skal ikke i dag løse de problemer, der kun bliver værre i morgen«. Lad mig lige minde om, hvad der i øvrigt er sket op gennem 1980'erne og 1990'erne af afgørende reformer lige fra fastkurspolitik, afskaffelse af dyrtidsregulering, skattereformer, arbejdsmarkedsreformer, flere skattereformer, efterlønsreformer. Over for det står, at der siden 2001 er sket én ting, nemlig et perspektivløst skattestop.

Hører man statsministerens tale på Venstres landsmøde, så er det jo nærmest bare et spørgsmål om at stramme indvandrerpolitikken, alt andet skal man være nænsom med. Statsministeren vil være nænsom med at indføre reformer. Statsministeren er blevet omvendt fra utålmodig ideolog til tryghedssøgende forsigtigper med undtagelse af integrationen, for her skal der nemlig strammes – og det samtidig med, at det går værre med integrationen i dag, end det gjorde for 4 år siden. Regeringens integrationspolitik er slået fejl; det viser de nøgne tal.

I Det Radikale Venstre tror vi på, at man er nødt til at tage fat på problemerne. Vi har en vi-